

Blijf baas over jouw eigen les

Pas ik mijn les aan op de belevingswereld van de groep? Of kies ik voor optimale digitalisering? Ict-coördinator Pieter Visser pleit voor een 'analoge' blik op onderwijs. Zodat een methode geen doel op zich wordt.

Een van de eerste dingen die ik als student op de pabo leerde is hoe je een les voorbereidt. De methode van de basisschool mocht je daarbij als leidraad gebruiken, maar er werd telkens benadrukt dat je als leerkracht de les aan moest laten sluiten bij de belevingswereld van het kind. En wat bleek in de praktijk? Het gedeelte dat je zelf in had gebracht maakte meer los te bij de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich. Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

Nu sta ik inmiddels al meer dan vijftien jaar voor de groep dan de werkjes uit de methode. De boodschap van de opleiding: de methode is een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich.

De computer kan nog niet zelf nadenken

den dat we überhaupt een keer zouden winnen.) Maar door het niet maken van de les krijgt de software minder data en kan dus minder goed inschatten wat de leerling nog moeilijk vindt. En dat stelt de moderne leerkracht voor een dilemma. Pas ik mijn les aan op de belevingswereld van de groep, met alle voordelen van dien? Of kies ik ervoor om de methode te volgen en zo de digitalisering zo optimaal mogelijk te gebruiken?

ANALOG

Een aantal jaar geleden kwam een lector van de pabo met de stelling: Er bestaan geen slechte methodes, wel slechte leraren. Voer voor discussie, maar met de huidige digitalisering komt daar wel een discussie bij. Welke mogelijkheden heeft de leerkracht nog om de les zelf aan te passen? Omdat de methode steeds meer taken van de leerkracht overneemt is het voor een leerkracht moeilijker om slecht onderwijs te geven. Het tegendeel is ook waar. Omdat de methode steeds meer taken van de leerkracht overneemt, is het steeds moeilijker om het onderwijs nog beter te maken. De methodes kunnen niet zonder een leerkracht. De software geeft de leerling weliswaar snel feedback op de taak, maar voor bijvoorbeeld feedback of de leerling ook de juiste strategie heeft gebruikt, is ook bij digitale methodes nog steeds een leerkracht nodig. Echter, de ruimte die de leerkracht heeft, wordt steeds beperkter door de keuzes van de methodemakers. Kortom, de methode lijkt steeds meer te transformeren van een middel naar een doel. De leerkracht kan zich weliswaar steeds meer richten op het analyseren van resultaten en coachen van leerprocessen, maar het betekenisvol maken van een les en inspringen op 'de waan van de dag' wordt wel steeds lastiger. Een kritische 'analoge' blik blijft nodig om echt onderwijs op maat te maken.